

държава. Последното става едва когато се туря начало на здраво държавническо национално устройство съ династическо приемство отъ башата на Испериха-Кувратъ, който е билъ възпитанъ въ царския дворецъ въ Цариградъ. Гръцките историци обаче относно неговата дейност и тая на неговите синове не я описватъ до дохожданието на Еспериха, който е билъ на северъ съ своя дружина отъ Хуно-гундури. Исперихъ, обаче, не е татаро монголъ, а чистъ българо-славянинъ, каквите сѫ всички българи и той не е дошълъ въ чужда страна и не е покорявалъ или завоевалъ чужди племена, а е дошълъ у дома си, при свои единородни по произходъ, езикъ и вѣра братя, като заема управата на родната си страна, сѫществуваща вѣкове преди него.

Това е историческата истина относно произхода и праотечеството на българите, която г. д-ръ Цвѣ изнася и която ние подържаме и желаемъ да бѫде възприета отъ всички българи. За тази цель издаваме настоящата ни брошура, въ която изнасяме много важни исторически документи.

Ако това е така, защо представителите на нашата историческа наука не го сподѣлятъ, възприематъ и изнесатъ, за да се знае отъ всички? Грѣшатъ ли тѣ и на какво се дѣлжи тая фатална грѣшка, отъ която произлизатъ злини за родната ни страна?

Да, споредъ нашето убеждение, тѣ грѣшатъ и това се дѣлжи на едно случайно смѣзване на 2—3 географически понятия отъ онова старо време. Именно, всички стари автори, които говорятъ за българи или скити опредѣлятъ тѣхното отечество между Черното море и Кавказъ при тъй наречения Меотидиски Заливъ или каналъ. Трѣбва обаче да се знае, че старите писатели сѫ посочили не се-